

The Department Store in Émile Zola's *Au Bonheur des Dames*: a metaphorically complex milieu

S.M. de Silva Wijeyeratne

Au Bonheur des Dames නමැති ප්‍රංශ කෙටිකතාවේ පැරිසියේ සාප්පු සංකීර්ණවල උසස් විස්තර කෙරෙන අතර, මෙහි සාප්පු සංකීර්ණ යොදා ගැනෙනුයේ එම කාල විකල්පව සංකේතවත් වන ආකාරයටයි. මෙහි ඔහුගේ ලේඛකයාගේ වැදගත් අංග වන සංකේත, ඡේතනා සඳහා සහ රූපක මැනවින් නිරූපණය වේ. ඒ ද මෝසයාට අනුව කලා කෘතියක් යනු යථාර්ථයෙහි සංකේතයක් වෙත් ම, යථාර්ථයේ යථා සත්ත්වය ම ද වේ. සෝලා මෙම ලක්ෂණය මැනවින් පිළිබිඹු කරයි.

In his novel *Au Bonheur des Dames*, Émile Zola has succeeded in wrapping his department store in layer upon vivid layer of symbols, of allegorical and metaphorical meanings. For a self-proclaimed Naturalist author, Zola manages to incorporate a great deal which goes against the tenets of his school: symbols, myths, metaphors and irony. However that may be, deprived of the richness and complexity of the web of symbols and metaphors concerning the store, whose overpowering presence dwarfs the 'human interest' stories, the novel would indeed be bland. Zola's store aspires to represent an entire age, to be a microcosm of the 19th century, presenting much of the phenomena associated with it: France's second Empire, the 'Haussmanisation' of Paris, the city itself, the *nouveau commerce*, urban and *bourgeois* family life, the commodity culture, new social *mores*, new attitudes towards sex... he did in fact say that he wanted to write a poem of modern activity: «*En un mot, aller*

© S.M. de Silva Wijeyeratne

Ven. Kadurugamuwe Nagitha, Manique Gunsekera, Nimal Parawabera, Upul Ranjith Hewawitanagamage Eds. 1999, Vol. II, The Journal of Faculty of Humanities, University of Kelaniya